Fra Det Kgl. Biblioteks tekstportal (tekster.kb.dk)

Forfatter: Kaalund, H. V.

Titel: SOMMERFUGL OG ØSTERS.

Citation: Kaalund, H. V.: ”SOMMERFUGL OG ØSTERS.”, i Kaalund, H. V.: *Samlede Digte*, udg. af OTTO BORGHSENIUS , 1898, s. 148. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-kaalund01-shoot-workid70204/facsimile.pdf (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede Digte

„Nu," raabte han, „nu kan Du gaa;
jeg hjælper mig med egne Hænder;
den Frugt, som Du ej mér kan naa,
den duer ej for gamle Tænder!"

Men Oldingen vemodigt lo:
„Mit Barn, spot ikke Alderdommen;
ved mig Du steg til Frugten jo,
og end Du har den ej i Lommen!

Endnu er der et Stykke til,
vogt Dig, thi Grenen let kan briste!"
Men Pogen gyngede sig vild
ud paa de tynde, skjøre Kviste.

Om han den søgte Frugt fik fat,
skal dømmes, naar I Daarer smuldre,
som overmodig glemme, at
I steg paa eders Fædres Skuldre.

SOMMERFUGL OG ØSTERS.

„Hvad fik hin Østers Skallen til?
Og jeg, hvi fik jeg ingen?
Hver næsvis Dreng kan, naar han vil,
mig plumpt befamle Vingen."

Saa klaged højt en Sommerfugl,
men mild Naturen svared:
„Hvad var Du, hvis det plumpe Skjul
for Lyset Dig bevared?

Dog giv mig dine Vinger to
og dine Øjne begge,
da skal Du tryg i Støvet bo
og faa en Skal til Dække.

Dér hører og dér sér Du ej,
dér ængstes Du ej mere."
— „Nej," tænkte Sommerfuglen, „nej,
gid Pokker Østers være!"

DEN HØJERE DRESSUR.

Mellem Fjælebodens Aber
danser jeg som Pudelhunden;
skjøndt jeg kjeder mig og gaber,
ej min Anstand dog jeg taber,
holder Poten smukt for Munden.